[1] לא תגיע ידו ונאמר [2] לא תשיג ידו מי שבא לידי עניות ועשירות נישא ומשיח שאין באין לידי עניות נשיא דכתיב [3] ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו [ס] מי שאין על גביו אלא ה' אלהיו משיח דכתיב [4] והכהן הגדול מאחיו [ס] א שהוא גדול מאחיו בנוי בכח בחכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו גדלהו משל אחיו ת"ל והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו [5] גדלהו מאחיו בעא מיניה רבינא מר"נ בר יצחק נישא שנצטרע מהו מידחא דחי או מיפטר פטור [א] א"ל דילך או דגוא תניא ר"ע אומר משיח פטור מכולן אמר רבא מ"ט דר"ע אמר קרא [6] זה קרבן אהרן ובניו בא באה חובה לו ואין אחרת באה חובה לו ואימא כי ממעט ליה רחמנא מדלי דלות ומאי ניהו עשירית האיפה אבל עניות ועשירו' לא ממעטיה רחמנא לא ס"ד דכתי' [6] וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ה"נ דכל המתחייב באחת מתכפר בכולן ושאין מתכפר באחת אין מתכפר בכולן אלא מעתה דכתיב [7] והיה כי יאשם לאחת מאלה ה"נ דכל המתחייב באחת מתחי' בכולן ושאין מתחי' באחת אין מתחייב בכולן אלמה תנן ר"ע אומר נשיא [ג] חייב חוץ משמיעת קול אביו ורבא דאמרי תרוייהו מאחת משמע ליה לאחת לא משמע ליה ומ"ש מאחת דמשמע ליה דכתיב רחמנא לבסוף גבי עשירית האיפה למימרא דכל דמחייב בעשירית האיפה מחייב בכולן דאי ס"ד מתחייב באחת אע"פ שאין מתחייב בכולן נכתביה להאי מאחת מאלה בדלות א"נ בעשירות: **מתני'** [ד] כל המצות שבתורה שחייבין על זדונן כרת ועל שגגתן חטאת היחיד מביא כשבה ושעירה [ה] והנשיא שעיר [ומשיח יו"ד מביאין פר [ו] ובעבודת כוכבים היחיד והנשיא והמשיח מביאין שעירה [ז] יו"ד פר ושעיר פר לעולה ושעיר לחטאת אשם תלוי [ח] היחיד [ט] והנשיא חייבין [י] ומשיח [יא] יו"ד פטורין [יב] אשם ודאי היחיד והנשיא והמשיח חייבין וב"ד פטורין [יג] על שמיעת הקול ועל בטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו ב"ד פטורין [יד] והיחיד והנשיא והמשיח חייבין אלא שאין כ"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו דברי [טו] ר"ש ומה הן מביאין [יז] קרבן עולה ויורד [יח] ר"א אומר הנשיא מביא שעיר: **גמ'** תניא ר"ש היה נותן כלל על כל שהיחיד באשם תלוי הנשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין וכל שהוא באשם ודאי נשיא כיוצא בהן וב"ד פטורין שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בית דין פטורין נשיא ומשיח חייבין אלא שאין הנשיא חייב בשמיעת הקול ולא משיח בטומאת מקדש וקדשיו כל שהוא בעולה ויורד נשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין בית דין פטורין מה בית דין פטורין מכולהן אף משיח פטור מכולהן קשיין

[1] לא תגיע ידו ונאמר [2] לא תשיג ידו מי שבא לידי עניות ועשירות נישא ומשיח שאין באין לידי עניות נשיא דכתיב [3] ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו [ס] מי שאין על גביו אלא ה' אלהיו משיח דכתיב [4] והכהן הגדול מאחיו [ס] א שהוא גדול מאחיו בנוי בכח בחכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו גדלהו משל אחיו ת"ל והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו [5] גדלהו מאחיו בעא מיניה רבינא מר"נ בר יצחק נישא שנצטרע מהו מידחא דחי או מיפטר פטור [א] א"ל דילך או דגוא תניא ר"ע אומר משיח פטור מכולן אמר רבא מ"ט דר"ע אמר קרא [6] זה קרבן אהרן ובניו בא באה חובה לו ואין אחרת באה חובה לו ואימא כי ממעט ליה רחמנא מדלי דלות ומאי ניהו עשירית האיפה אבל עניות ועשירו' לא ממעטיה רחמנא לא ס"ד דכתי' [6] וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ה"נ דכל המתחייב באחת מתכפר בכולן ושאין מתכפר באחת אין מתכפר בכולן אלא מעתה דכתיב [7] והיה כי יאשם לאחת מאלה ה"נ דכל המתחייב באחת מתחי' בכולן ושאין מתחי' באחת אין מתחייב בכולן אלמה תנן ר"ע אומר נשיא [ג] חייב חוץ משמיעת קול אביו ורבא דאמרי תרוייהו מאחת משמע ליה לאחת לא משמע ליה ומ"ש מאחת דמשמע ליה דכתיב רחמנא לבסוף גבי עשירית האיפה למימרא דכל דמחייב בעשירית האיפה מחייב בכולן דאי ס"ד מתחייב באחת אע"פ שאין מתחייב בכולן נכתביה להאי מאחת מאלה בדלות א"נ בעשירות: **מתני'** [ד] כל המצות שבתורה שחייבין על זדונן כרת ועל שגגתן חטאת היחיד מביא כשבה ושעירה [ה] והנשיא שעיר [ומשיח יו"ד מביאין פר [ו] ובעבודת כוכבים היחיד והנשיא והמשיח מביאין שעירה [ז] יו"ד פר ושעיר פר לעולה ושעיר לחטאת אשם תלוי [ח] היחיד [ט] והנשיא חייבין [י] ומשיח [יא] יו"ד פטורין [יב] אשם ודאי היחיד והנשיא והמשיח חייבין וב"ד פטורין [יג] על שמיעת הקול ועל בטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו ב"ד פטורין [יד] והיחיד והנשיא והמשיח חייבין אלא שאין כ"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו דברי [טו] ר"ש ומה הן מביאין [יז] קרבן עולה ויורד [יח] ר"א אומר הנשיא מביא שעיר: **גמ'** תניא ר"ש היה נותן כלל על כל שהיחיד באשם תלוי הנשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין וכל שהוא באשם ודאי נשיא כיוצא בהן וב"ד פטורין שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בית דין פטורין נשיא ומשיח חייבין אלא שאין הנשיא חייב בשמיעת הקול ולא משיח בטומאת מקדש וקדשיו כל שהוא בעולה ויורד נשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין בית דין פטורין מה בית דין פטורין מכולהן אף משיח פטור מכולהן קשיין

קסמיך. ובשגגת מעשה לחודא לא מחייב: והא דתניא הורה בפני עצמו סבר אביי למימר כגון דאיתב' בב' מקומות. פי' משיח בחד [מקום] וב"ד במקום אחר וקא מורו בתרי איסורי. פי' הורה הוא בהיתר חלב והן בהיתר עבודת כוכבים. אבל אי הוו בחד מקום ושמעו ב"ד מה דאורי ולא מיחו בידיה הוה ליה כמאן דלא חטא בפ"ע. וה"ת אם הם בב' מקומות ואורו בחד איסורא. אמר ליה רבא אטו מקומות גרמי אלא אפילו יתבי בחד מקום כיון דקא מורו בב' איסורי הורה בפ"ע הוא. פי' הא דאמרת דאורו בב' איסורי ה"ה דאי לא שרו ב"ד איסור' (מאי) [אלא] נקיט הכי למעוטי הוראתן בחד איסורא דלאו הורה בפני עצמו הוא. ופשיטא לן דהיכא דהוו משיח וב"ד יתבין בחדא דוכתא ואורי (משום) [משיח] גרמיה בהיתר חלב. ואורו ב"ד בהיתר עבודת כוכבים ואורי איהו בהדייהו ואזל ואכל חלב כמה דאורי בעבודת כוכבים ואיתיה בפר חטאת ואיהו בהדייהו ושעיר בעי משיח אייתויי פר דכיון דתרי איסורי ניתנו ותלוקין בקרבנות לא מצרפינן להו דליכפר בהדי איסורא דחד שכן הוא בעבודת כוכבים וזה בחלב. דזהאי לא מצטרף להא דאיכא בהדי איסורא ואינהו בפר. כי תיבעי לן

ביני אלו כתנים הדיוטות כו' או אינו אלא כ"ג כשהוא אומר והכהן המשיח תחתיו מבניו הרי כ"ג אמור הא מה אני מקיים ביני אלו כתנים הדיוטות. פירוש שמקריבין עשיריית האיפה ביום חינוכן לעבודה ומה לי כהן שמקריבה פעם אחת חובה. ומה לי כ"ג שמקריבה בכל יום חובה. קרא מיהא איירי אף בכהני' הדיוטים שמקריבין חובה. ופי' אחר שפי' רש"י דאמלואים קאי שאז הקריבו בני אהרן ולא לדורות ביום חינוכן ולההיא פרושא ניחא: **הא** גופה קשיא אמרת שאין משיח חייב בטומאת מקדש וקדשיו בעולה ויורד נשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין קתני משיח ובית דין פטורין מה בית דין פטורין מכולהן אף משיח פטור מכולהן קשיין

היכא דאורי הוא גרמיה בהיתר חלב ולא אשתתפו ב"ד בהדיה ואורו ב"ד בהיתר דם [ז] ואיתו בהדייהו ואזל ואכל חלב ואכלי קהל דם ואייתו פר מהו. כיון דאיסור חלב ודם שוה דהאי באכילה והאי באכילה וקרבנן שוה דהאי פר והאי פר כמאן דאורו ב"ד עימיה בהיתר חלב דמי והלכך מתכפר בקרבן צבור. או דלמא כיון דלא מצטרפי להדדי. פי' דאי אכיל כחצי זית חלב וחצי זית דם לא מחייב כתרי איסורי דמי והורה בפ"ע הוא. אם תמצי לומר כיון דלא מצטרפי כתרי איסורי דמי הוא בחלב שעל הדקין מהו הכא ודאי אם חלב אחד הוא ובהדי צבור מיכפר או דלמא כיון דמתרי קראי קאתו כדמפרש בפרק קמא הורה בפ"ע הוא ושלקא בתיקו: **תתני'** שאין ב"ד חייבין עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת. פירוש (שהוא שאינו) [שאין. שהוא] חוזר על מה ששנה תחלה שהוריית משיח לעצמו היתה כוללת בית דין לצבור: מנא לי דתנו רבנן ונעלם דבר ולא שתתעלם מצוה כולה כדאמרי' באידך פרקא: וכן המשיח מנ"ל דכתיב

ג) [נקמן י.]: ס"א דאמ"ש מנא"ל. ד) יומא ט. מוכן קלב: [תוספפתא דיומא פ"ו], ה) [ל"ל חייב כהנ"ג], ו) יבמות מ:, ז) [מכר לקמן יג:], ח) שבועות מד: [כריתות ג:], ט) [מ"ב טו], י) [ויקרא ד, ג], יא) [שם יח], יב) [במדבר טו:], יג) [שם], יד) [ויקרא ה], טו) [שם], טז) [פנחדלין יח.].

תורה אור השלם

1. וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה
וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה
אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:
ויקרא ה ז

2. וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לְשֵׁתֵּי
תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת
הָאֵפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא יָשִׂים
עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה
כִּי חַטָּאת הִיא:
ויקרא ה יא

3. אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת
מִכֹּל מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם:
ויקרא ד כב

4. וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר
יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים
אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא
יִפְרֹם:
ויקרא כא י

5. זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיְיָ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
עֲשִׂרִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד
מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ
בָּעֶרֶב:
ויקרא ו יג

6. וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח
לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה:
ויקרא ה יג

7. וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ:
ויקרא ה ה

מוסף רש"י

הנשיא מביא שעיר. כלינו כגל המלוח שבמזרח (כריתות ב:).

תוספות הרא"ש

א"ל דילך או דגוא דידיה. פי' רש"י ד"ל (כו') משלך או מאוצר שלו יביא פשיטא דמשלו יביא הלכך אפילו נצטרע נמי פטור דגוא דידיה כדקאי קאי והרי אינו בא לידי עניות. ולא נהירא להרמ"ה ז"ל דאף על פי שיש לו ממון הרבה יכול לבוא לידי עניות כיון שהוא עבר ממלכותו ואין בידו ליקח מעם הארץ מסים והוי כעשיר שיש לו אוצרות הרבה ואפ"ה חייב דיכול לבוא לידי עניות אם יאבד העושר ההוא בענין רע. ופי' וכי משלך יש לו רשות ליקח או צריך ליקח מאוצרותיו הוה אומר מאוצרותיו ולא משלך כיון שעבר ממלכותו. הלכך הוה כשאר עשיר וחייב כפרשתו. אבל לישנא דגמ' משמע כפרש"י ז"ל דה"ל למימר מדידך או מדלי ומה לו להוסיף אוצרי. אלא דסתם מלך יש לו אוצרות מרובין. וא"א לבוא לידי עניות. הלכך כיון שכבר נפטר מחמת עושרו עדיין הוא עומד באותו הפטור ולא דמי לעשיר (שפטר) [שפסן] מתחלה ואין לו כ"כ אוצרות מרובין. ריכול לבוא לידי עניות. אין לפוטרו משום עושרו שיש לו עתה: מ"ט דר"ע א"ק זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו. ג) שעירית האיפה חובה ביום חינוכן. דבמנחות פרק התכלת (דף נא:) תני זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' וכו' יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד ת"ל אשר יקריבו לה' אהרן בפ"ע ובניו בפ"ע.

ג) תוס' ד"ה וקשה דהא הדיוטות נמי מכפרין: ד) במתניתין שם:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.